

NATIONALBANKEN I KJØBENHAVN.

Kjøbenhavn, den 8. September 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart,

Slotsholmsgade Nr. 10, K.

De Udtalelser, der er indgaaede fra Erhvervsorganisationerne om Valutapolitikens Endemaal, gaar saa godt som enstemmigt ud paa, at *Kronen bør føres op til Pari og derefter fastholdes der*. Nationalbankens Direktion, der i Ministeriets Skrivelse af 1. ds. er opfordret til at afgive en Udtalelse paa Grundlag af Erhvervenes Erklæringer, gaar derefter ud fra, at Regering og Rigsdag vil slutte sig til denne Opfattelse, og at de fremtidige Overvejelser derefter maa koncentrere sig om en nærmere Tilrettelæggelse af denne Udvikling og om de Foranstaltninger, der vil kræves hertil og til den endelige Fæstnelse af Guldpariteten. Forsaavidt angaar de egentlige Valutaforanstaltninger gaar man ud fra, at de nødvendige Dispositioner vil blive trufne eller forberedte ved Forhandlinger imellem Regeringen, Valutaudvalget og Nationalbanken. Uden at ville foregribe disse skal man pege paa Erhvervenes enstemmige Ønske om, at Svingningerne i Overgangsperioden bliver saa begrænsede som muligt, og at den opnaaede Højnelse af Kursen i saa vid Udstrækning som muligt fastholdes. Direktionen vil være villig til at indstille til Repræsentantskabet at give sin Tilslutning til en Revision af Valutalovens Bestemmelser i denne Retning, saaledes at man i den Udstrækning, dette er forsvarligt, imødekommer disse Ønsker uden dog at udsætte de af Nationalbanken erhvervede Beholdninger for at blive et for Samfundet resultatløst Bytte for den i den senere Tid — navnlig fra udenlandsk Side — stærkt forcerede Valutaspekulation.

Foruden disse Forhandlinger om saa vidt muligt at fastholde den væsentligste Del af den Kronestigning, der ligger udenfor Valutalovens Forudsætninger, og samtidigt begrænse de fremtidige Svingningsmuligheder, bør der formentlig finde Forhandlinger Sted om Tilrettelæggelsen af de Foranstaltninger, der kan forberede Tilbagegangen til Parikursen og Fæstnelsen af denne. Nationalbankens Direktion maa anse det for overordentlig ønskeligt, at Erhvervenes Repræsentanter i videst mulig Udstrækning inddrages under disse Forhandlinger. Det kan jo ikke omtvistes, at den Nedgang i Prisniveauet, som Opgang til Parikursen kræver, ikke vil kunne undgaa paa afgørende Maade at præge alle Erhverv. Nationalbanken maa derfor ogsaa pege paa, at Erhvervenes Tilslutning til Genopnaelsen af Parikursen i en Række Tilfælde hviler paa Forudsætninger, der højst sandsynligt vil svigte. For Nationalbankens Vedkommende gælder dette forsaavidt man tænker sig Opnaelsen og Hævdelsen af Parikursen ledsaget af lav Diskonto og let Adgang til Kredit. Diskonto og Kreditindskrænkning vil for Nationalbanken ved Siden af Valutabehold-